

Scénář k rozhlasové reportáži - FRANTIŠEK ŠTURC

Lukáš Profesor František Šturc se narodil několik let před jedním z největších konfliktů v dějinách Evropy. Začátek druhé světové války tak poznamenal hlavně jeho rané dětství a školní docházku.

Pamětník: *Já se jmenuju František Šturc a narodil jsem se 6. 6.1935.*

Bára Dětství strávil obklopen kamarády, kteří ho vždy uměli podpořit a pomoci mu.

Pamětník: *Já nechápu třeba šikanu, přitom mě by mohli klidně šikanovat a dělat si legraci a oni mi pomáhali, dokonce mě donutili, jako přesvědčili, abych šel do skautu, že se mnou budou bavit, přitom to nebylo zase pro mě nejlepší, protože já jsem stonal jako dítě*

Bára Jako dítě totiž prodělal mimoplicní tuberkulózu.

Pamětník *Pak jsem chodil s takovou protézou u té nemocné nohy. Byly to takové dvě lesklé tyče a pásky, a ze začátku se to vůbec nehýbalo.*

Verča Na konci války chodil pan Šturc do páté třídy. S úctou vzpomíná na osobnost ředitele Skály, který byl zároveň jeho učitel.

Pamětník *Pan ředitel Skála, kterej se vrátil z koncentráku, byl pohublej a rodiče nám říkali, jak ho budete zlobit a uslyšíme na vás stížnost, my vás seřezeme. To neříkali jenom mně, to říkali všem: Budete se k němu chovat slušně, uctivě, ale to jsme nemuseli, on byl dokonalej učitel.*

Lukáš Jako dítě válku moc nevnímal. Jeho rodiče i rodiče jiných dětí se snažili, aby válečná doba pro jejich ratolesti plynula co možná nejklidněji. Jedinou vadou byl nedostatek kamarádů.

Pamětník *Ale jinak nic. Rodiče nás válkou ze strachu, abysme to my nerozkecali, lidově řečeno, nic se neinformovali. My jsme v Benešově nevěděli, bylo tady spoustu vojáků, ale ty nám nic nedělali.*

Nikola Kvůli své nemoci nechodil na hodiny tělesné výchovy. Po válce se ale přidal ke skautům.

Pamětník *Můj bratr šel do Sokola cvičit po válce, no a já měl kamarády ze třídy, co byli skauti a ty mně jako řekli, pojď k nám no a když budu stačit, tak mě vzali s sebou na nějaký výlet. Takhle jsem se dostal do skautu, měl jsem dva tábory, jeden u Bechyně. Přepulili jsme tam Lužnici a do lesa chodili na borůvky.*

Verča Studium na gymnáziu v poválečném Československu nebylo vůbec snadné. Ve třiapadesátém roce přišla řada školských reforem a pan Šturc musel poslední ročník gymnázia stihnout během letních prázdnin. Po maturitě se nedostal na vysokou školu, a proto pracoval jako skladník v továrně na náradí a občas vypomáhal účetní.

Pamětník *Ona mi říkala, tohle to opiš a tohle to spočítej, protože ještě nebyly kalkulačky...*

Eliška V poválečném Československu obecně panovaly antipatie vůči občanům německé národnosti.

Pamětník *Ne. To nebyla nenávisť, ale ignorace.*

Bára Nová doba a nové uspořádání světa s sebou přinášely i nové naděje. Ty se však záhy rozplynuly. Pro Františka Šturce to začalo zrušením jeho milovaného Skauta. Toto zdánlivě nenápadné gesto předcházelo dalším změnám ve společnosti.